

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ОРГАН, ПОСАДОВА ОСОБА АДМІНІСТРАТИВНОГО ОРГАНУ ТА МЕЖІ ДИСКРЕЦІЇ ПІД ЧАС ПРИЙНЯТТЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ АКТІВ.

ЗАГАЛЬНА
АДМІНПРОЦЕДУРА:
Я ЗНАЮ, ЯК ЦЕ ПРАЦЮЄ

ПАМ'ЯТКА ДЕПУТАТУ МІСЦЕВОЇ РАДИ ТА ЧЛЕНУ ЇЇ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ

Закон України “Про адміністративну процедуру” (далі - ЗАП) визначає поняття адміністративного органу та його посадової особи, дискреції та її меж.

Що таке “адміністративний орган”?
Адміністративний орган - орган місцевого самоврядування, його посадова особа, інший суб'єкт, який відповідно до закону уповноважений здійснювати функції публічної адміністрації (п.1 ч.1 ст. 2 ЗАП).

Місцева рада, її виконавчий комітет - **колегіальні адміністративні органи**, які приймають адміністративні акти.

Що таке функції публічної адміністрації?
Функції публічної адміністрації - надання адміністративних послуг, здійснення інспекційної (контрольної, наглядової) діяльності, вирішення інших справ за заявою особи або за власною ініціативою адміністративного органу (п. 11 ч.1 ст. 2 ЗАП).

Хто є посадовою особою адміністративного органу в розумінні ЗАП? Поняття “посадова особа адміністративного органу” - не тотожне поняттю “посадова особа місцевого самоврядування”. Це різні поняття у різних законах. Згідно ЗАП усі причетні до адміністративного провадження в адміністративному органі є посадовими особами адміністративного органу.

Депутати місцевої ради/члени її виконавчого комітету **є посадовими особами адміністративного органу.**

Що таке дискреційне повноваження?
Дискреційне повноваження - це повноваження, надане адміністративному органу законом, **обирати один із можливих законних варіантів рішення** відповідно до мети, з якою таке повноваження надано.

МЕЖІ ДИСКРЕЦІЙНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ. ЯК УНИКНУТИ ПОМИЛОК ПРИ ПРИЙНЯТТІ РІШЕНЬ?

- 1. Розрізняйте право і обов'язок.** Завжди аналізуйте правову норму: якщо закон дає лише один можливий варіант дії - це обов'язок. Якщо ж є можливість вибору - це дискреція, яка дозволяє ухвалити рішення, що найкраще відповідає інтересам заявника, громади, заінтересованих осіб.
- 2. Дійте в межах закону.** Навіть при наявності дискреції рішення мають відповідати Конституції України, законам та принципам адміністративної процедури. Дискреція, як правило, теж обмежена.
- 3. Дотримуйтесь послідовності у прийнятті рішень.** Якщо у схожих випадках адміністративний орган уже ухвалював позитивні чи негативні рішення, то відступ без належного мотивування є порушенням.
- 4. Прийняття рішення є обов'язковим.** За результатами розгляду справи адміністративний орган у межах своїх повноважень приймає адміністративний акт (ч. 1 ст. 69 ЗАП).
- 5. Розрізняйте бездіяльність та відмову.** Неприйняття рішення не є відмовою, адже відмовний адміністративний акт не прийнятий. Юридично - це бездіяльність, яка може бути оскаржена до суду або в

досудовому порядку відповідно до закону. Відмовне рішення (адміністративний акт) має бути належним чином обґрунтоване і прийняте з дотриманням усіх вимог закону.

- 6. Бездіяльність оскаржується та може бути визнана протиправною.** У разі наявності дискреційних повноважень суд зобов'язує адміністративний орган розглянути заяву/справу та прийняти рішення. Коли дискреція відсутня суд може зобов'язати адміністративний орган прийняти конкретне рішення, яке адміністративний орган повинен був прийняти, виходячи із норм законодавства та обставин справи (див. також ч. 3 ст. 69 ЗАП).
- 7. Невиконання судових рішень має наслідки.** Бездіяльність щодо виконання судового рішення (ухилення від голосування чи голосування всупереч судовому рішенню) може призвести до персональної відповідальності депутатів і членів виконкомів - у вигляді накладення штрафів (від 60 тис. до 120 тис. грн) на підставі Кодексу адміністративного судочинства України (ст. 382-3), у тому числі з можливістю повторного застосування до повного виконання судового рішення